

[Ib Thyregod.]

Der er i lovforslaget som allerede nævnt foreslået indføjet en revisionsbestemmelse netop med henblik på, at spørgsmålet om overformynderiets fremtid kan tages op på ny. Revisionen foreslås foretaget efter en periode af 8 år; i og for sig kunne vi godt have ønsket denne periode kortere, men heroverfor stod der det hensyn, at der ville gå nogle år — i hvert fald en 4-5 år — før de sager, som vedrørte de båndlagte midler, var ekspederet ud af overformynderiet, så man kunne bedømme overformynderiets regnskaber i deres renhed. Men det er aftalt med ministeren — det fremgår også af betænkningen, at det er tanken og meningen — at der fremover for hvert år skal udarbejdes et regnskab, som jo ganske vist delvis kommer til at hvile på skønsmæssige beregninger; der er visse ting, som ikke helt kan fastsættes eller fikseres, bl. a. fordi overformynderiet nu bliver en statsinstitution. Men der skal altså for hvert år udarbejdes regnskaber, og efter disse regnskaber skal man så, når perioden er udløbet, skønne, om overformynderiet skal bevares på dette begrænsede område.

Der er endvidere det spørgsmål, hvorledes man, hvis man nedlagde overformynderiet, skulle have pupilautoriteterne organiseret, idet overformynderiet jo også i et vist omfang har virket som pupilautoritet. Jeg mener, at dette spørgsmål kunne klares, men det kan jo tages op af det folketing, som sidder om 8 år, når revisionsproblemet kommer op.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne give tilslutning til og anbefale lovforslaget.

Vi kan også tilslutte os de andre lovforslag, som er til forhandling. Jeg skal specielt vedrørende problemet om de umyndiges midler gøre opmærksom på, at der jo nu — og det kan nok siges: navnlig ved vort initiativ — er indføjet i loven, at anbringelse af umyndiges midler i begrænset omfang kan ske i aktier, i aktieinvesteringsforeninger o. lign. Dette gøres netop ud

fra et antiinflationssynspunkt. Det er, for at disse værdier dog til en vis grad kan bevare deres købekraft, at man på samme måde som ved pensionskasser har fået disse ting ind i loven. Dette har en virkning, som går langt ud over det, som man tilsyneladende må tro at denne lov vedrører. Det er nemlig sådan, at der i en lang række legatfundatser findes bestemmelser om, at de aktiver, som legatet består af, skal anbringes efter reglerne for anbringelse af umyndiges midler. Det vil sige, at de mange legater, som vi kender — hvoraf mange er blevet mindre og mindre værd, hvorved også legatydelserne er blevet mindre og mindre værd — nu får en vis mulighed for at anbringe deres midler i mere konjunkturfaste aktiver. Det er en ting, som vi også må hilse med tilfredshed. Det samme synspunkt gælder med hensyn til obligationer fra Dansk Landbrugs Realkreditfond og Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S, som det også allerede tidligere har været fremhævet. Jeg kan derfor også anbefale de tre andre lovforslag her ved anden behandling.

Langkilde: Det problem, man har stået over for med dette lovforslag om overformynderiet, og som vi har arbejdet med i udvalget, er jo et administrativt problem. Det er ejendommeligt, kan man sige, at det ofte er således, at der er forskellige muligheder og løb at vælge, men afgørende har vel både for ministeren og vel også for de udvalgsmedlemmer, som var tilhængere af overformynderiets nedlæggelse, i og for sig været det lidt irrationelle synspunkt, at man nødigt ville konstatere det underskud på mellem 20 og 30 mill. kr., som må siges at være til stede, og som man ved at vælge en anden løsning end den, der her foreligger, var nødt til at søge bevilget.

Det, der er opnået gennem udvalgsarbejdet, og som jeg navnlig lægger vægt på, er jo, at vi har fået regnskabspligt for det reducerede overformynderi, og at vi har fået en revisionsbestemmelse. Det er rigtigt,